

[Hartel.]

politiet og det lokale Politi, som i Almindelighed kunde være ønskeligt. Der kan indtræde det Tilfælde, at et Tyveri anmeldes over for Politiet, men at den lokale Landpolitibetjent ikke faar Underretning om det, og han staar da i den lidet morsomme Situation at kunne faa Beskeden af Folk, der ad andre Veje har faaet den før ham, og det undergraver naturligvis den paagældendes Stilling, idet det ogsaa maa siges, at Ordenspolitiet kan have Interesse for de kriminelle Forbrydelsers Opklaring, og hvis man paa en eller anden Maade ser dem over Hovedet og forbigaar dem, sløves deres Interesse uvilkaarligt, og for den almindelige Befolkning er Politi Politi, og Kompetencestridigheder i saadanne Forhold interesserer ikke Befolkningen.

Yderligere vil jeg gerne bemærke, at vi ser den samme Fare, som jeg her har paapeget Spiren til, ved en Ordning med Kriminalpoliti og Ordenspoliti, hvis man ikke med stor Styrke gennemfører Enhed, det er jo et Enhedspoliti, vi skal have, og ikke et Uenighedspoliti, deri er vi vist alle enige; selv om vi ikke er enige om Navnet Enhedspoliti, er vi i det mindste fælles om Realiteten. I Lovforslaget om Ændring af Tjenestemandsløven § 313 staar, at der kan beskikkes 628 Opdagere med et Løntillæg paa 600 Kr., og efter Styrelsens nærmere Bestemmelse kan dette Opdagertillæg forhøjes med 50 Kr. maanedlig, det vil sige 600 Kr. aarlig, da det ikke er Meningen, at det skal gives saaledes, at det atter hurtigt ophører; det vil med andre Ord i Praksis sige et Løntillæg paa 1 200 Kr. Naar den øvrige Del af Ordenspolitiet staar over for dette, vil der være Mulighed for, at der skabes en Kløft mellem de to Arter af Politi, og det kan give Anledning til Utilfredshed og Stridigheder inden for Etaten, som jeg meget nødig saa skulde komme til Udbrud, da Arbejdet kan komme til at lide derunder.

Jeg synes, der har været en vis Tilbøjelighed til, at man ikke fuldt anerkendte Omfanget af det Arbejde, som en almindelig Landpolitibetjent virkelig udfører. Jeg er ikke ved den Gennemgang, jeg har gjort af Forslagene, stødt paa Ordet „Landpolitibetjent“. Det er maaske en Tilfældighed, det er vel næppe nogen Tanke . . . jeg ser, at den højtærede Minister ryster paa Hovedet, altsaa er det en Tilfældighed, men jeg mener, at det Arbejde, som de paagældende udfører — det omfatter jo en Række Sager, Biografsager, Bevillings-sager med Hensyn til Kroer og Hotel-

ler, Paakørselssager, Paternitetssager og en Række andre Omraader, som jeg ikke skal opregne her —, er et Arbejde, som kræver en baade dygtig og taktfuld Mand, og jeg mener, man meget vel kunde forsvare at tilstræbe en økonomisk Ligestilling.

I § 116 staar der yderligere — jeg beder om den højtærede Formands Tilla-delse til et Citat —:

„De kommunale Polititjenestemænd, der ikke maatte søge Overgang til Statens Tjeneste, forretter Polititjeneste paa samme Vilkaar som hidtil.“

Dette indeholder efter min Mening ogsaa Stof til en Række Aaringers Besværligheder, idet der kan tænkes netop derigen-nem at blive lagt Hindringer i Vejen for, at den Enhed, som vi alle tilstræber, kan opnaas, og jeg vil gerne spørge den højt-ærede Minister, om der er nogen Forhaands-mening om, hvor mange der kan tænkes at gaa over til Rigspolitiet, og hvor mange der vil blive staaende paa en Ordning, som er skitseret i § 116.

En Ting, der ogsaa vil kræve en vis Forsigtighed, er Spørgsmaalet om at flytte de vordende Rigspolitibetjente fra det Omraade, hvor de i Øjeblikket hører hjemme, til et andet. Det kunde tænkes, at en Mand, der i sin Tid havde været Inspektionsbetjent i København, var blevet Landpolitibetjent i Provinsen og nu kom ind under Rigspoliti-ordningen, og saa vilde vedkommende, idet han kom ind under disse Enhedsstyrker, være nødt til at finde sig i en Ordre til at flytte et andet Sted hen, men skete det saa til det Omraade, hvor han oprindeligt havde været Inspektionsbetjent, vilde han føle det som en Slags Tilbagegang, og hans Arbejdsvilkaar vilde ikke lettes ved det.

Jeg har ønsket at nævne disse Punkter, som paa ingen Maade er væsentlige for vor Stilling til Lovforslaget, men som er Ting, som vi, da vi ikke kan drage dem frem under Udvalgsbehandlingen, gerne vil have Lov til at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa her.

Endelig har vi tilbage Spørgsmaalet om det finansielle Grundlag for denne Ny-ordning. Der tales her i denne Sal saa hyp-pigt om Udligning, men det bedste var efter min Mening, om Staten, naar vi stod over for Opgaver som denne, paatog sig den samlede Finansiering af Nyordningen og derigennem gav de daarligst stillede Kom-muner en Lettelse. Jeg ser imidlertid ikke af de Bemærkninger, som ledsager Lovfor-slaget, at der er fuld Klarhed over, hvor meget Nyordningen kan betyde i Merudgift for Landkommunerne. Om end der er en